

Päiväys
20.6.2022

Diaarinumerot
700/03.04.04.04.19/2020

JULKINEN KUULUTUS

Vaasan hallinto-oikeuden päätös ympäristönsuojelulain mukaisessa valitusasiassa

Kuulutuksen julkaisupäivä Vaasan hallinto-oikeuden verkkosivuilla

20.6.2022

Päätöksen tiedoksisaantipäivä

Hallintolain 62 a §:n 3 momentin mukaan päätöksen tiedoksisaannin katsotaan tapahtuneen seitsemäntenä päivänä julkaisemisajankohdasta.

Päätöksen tiedoksisaantipäivä on **27.6.2022**.

Asia

Vaasan hallinto-oikeuden päätös 20.6.2022 nro 681/2022, valitus ympäristölupa-asiassa, maa-aineslain mukainen maa-ainesten ottamishakemus sekä ympäristönsuojelulain mukainen lupahakemus louhintaan ja murskaukseen, Valkeakoski.

Luvan hakija

Hämeen Kuljetus Oy

Kuulutuksen ja päätösasiakirjan nähtävilläpito

Tämä kuulutus ja päätösasiakirja pidetään nähtävillä **20.6.2022 – 27.7.2022**

Vaasan hallinto-oikeuden verkkosivuilla osoitteessa:

<https://oikeus.fi/hallinto-oikeudet/vaasanhallinto-oikeus/fi/index/hallinto-oikeudenkuulutukset/paatoskuulutukset.html>

Muutoksenhakuohjeet

Ohjeet valituksen tekemiseen löytyvät kuulutetun päätöksen muutoksenhakua koskevasta osasta sekä siihen liitetystä valitusosoituksesta. Valitusaika päättyy **27.7.2022**.

20.06.2022

Dnro 700/03.04.04.04.19/2020

Asia Valitus ympäristönsuojelulain ja maa-ainelain yhteiskäsittelyn piiriin kuuluvassa lupa-asiassa

Muutoksenhakija ja luvan hakija

Hämeen Kuljetus Oy

Päätös, josta valitetaan

Valkeakosken rakennus- ja ympäristölautakunnan päätös 13.5.2020 (5.5.2020 § 35)

Rakennus- ja ympäristölautakunta on Valkeakosken kaupungin ympäristönsuojeluviranomaisena päätöksellään hylännyt Hämeen kuljetus Oy:n (jatkossa myös yhtiö asiayhteydestä riippuen) hakemukset maa- ja kalliokiviaineksen ottamiseen sekä kalliokiviaineksen louhimiseen ja murskaukseen Valkeakosken kaupungin Lantosen kylässä kiinteistöllä 908-434-5-0 Säily.

Päätöksen perusteluiden mukaan luvan myöntäminen vaikeuttaisi kaupungin strategisia tavoitteita ja aiheuttaisi haittaa tulevalle kaavoitukselle ja tonttien luovuttamiselle. Tämä on ympäristönsuojelulain 49 §:n mukaista yleiseltä kannalta tärkeän muun käyttömahdollisuuden vaarantumista toiminnan vaikutusalueella, mistä syystä hakemukset on hylätty.

Vaatimukset hallinto-oikeudessa

Yhtiö on ensisijaisesti vaatinut, että hallinto-oikeus palauttamatta asiaa uudelleen käsiteltäväksi ratkaisee asian suoraan ja muuttaa päätöstä siten, että yhtiölle myönnetään lupa maa-ainesten ottamiseen ottamissuunnitelman ja Valkeakosken rakennus- ja ympäristölautakunnalle valmistellun päätösehdotuksen mukaisesti. Toissijaisesti yhtiö on vaatinut, että lautakunnan päätös kumotaan ja asia palautetaan lautakunnalle uudelleen käsiteltäväksi.

Yhtiö on vaatimuksensa perusteina ja valituksessa tarkemmin yksilöidysti esittänyt, että toiminta täyttää kaikilta osin ympäristönsuojelulain ja maa-

aineslain mukaiset luvan myöntämisen edellytykset ja että valituksenalainen päätös perustuu ympäristönsuojelulain virheelliseen soveltamiseen.

Yhtiö on ensisijaisen vaatimuksensa perusteina tuonut esiin muun ohessa seuraavaa:

Rakennus- ja ympäristölautakunta on perustanut hylkäävän päätöksensä ympäristönsuojelulain 49 §:n 4 kohtaan, jonka mukaan ympäristöluvan myöntäminen edellyttää muun ohella, ettei luvan myöntäminen aiheuta tärkeän muun käyttömahdollisuuden vaarantumista toiminnan vaikutusalueella. Tällaisena tärkeänä muuna käyttömahdollisuutena, joka toiminnan myötä vaarantuisi, on lautakunta pitänyt kaupungin strategisia tavoitteita, tulevaa kaavoitusta ja tonttien luovutusta.

Säännös on saman sisältöinen kuin vuoden 2000 ympäristönsuojelulain 42 §:ssä oleva vastaava kohta. Vanhaa ympäristönsuojelulakia koskevassa hallituksen esityksessä (HE 84/1999 vp) avataan säännöksen ”muuta yleiseltä kannalta tärkeää käyttömahdollisuutta” koskevan kirjauksen taustoja seuraavasti: ”Yleiseltä kannalta tärkeä käyttö voisi liittyä esimerkiksi virkistyskäyttöön. Alueen poikkeuksellinen tarkeys virkistyskäytölle tulisi siten ottaa huomioon lupaharkinnassa.” Myös oikeuskirjallisuudessa on katsottu muun yleisen edun kannalta tärkeän käytön voivan liittyä esimerkiksi vesistön virkistyskäyttöön. Tavanomaisella virkistyskäytöllä ei kuitenkaan lain esitöiden mukaan ole tarkoitettu olevan merkitystä ympäristölupaharkinnassa, vaan alueella täytyy olla poikkeuksellista virkistyskäyttöarvoa. Ympäristönsuojelulain 49 §:n 4 kohdan perusteluista ei ilmene, että rakennus- ja ympäristölautakunnan päätöksensä perusteina käyttämiä kaupungin strategisia tavoitteita, tulevaa kaavoitusta tai tonttien luovutusta olisi tarkoitettu ymmärrettävän sellaisena muuna käyttömahdollisuutena, joka voitaisiin ottaa huomioon ympäristöluvan myöntämisen edellytyksiä harkittaessa.

Ympäristönsuojelulain 12 § huomioon ottaen luonnosvaiheessa olevalla yleiskaavalla ei ole lakisäätteistä vaikutusta toiminnan sijoittamiseen, eikä sen ole katsottu voivan muodostaa ympäristöluvan myöntämisen estettä.

Kyseisessä kaavaluonnoksessa suunnitelma-alueita lähimpänä oleva alue on merkitty maa- ja metsätalousvaltaiseksi alueeksi (M). Tälle käyttömahdollisuudelle ottamis-, murskaus ja louhintatoiminta eivät aiheuta haittoja. Seuraavaksi lähin aluevaraus on yli 500 metrin etäisyydelle suunnitelma-alueesta sijoitettava asumisen reservialue, joka reservialueiden toteuttamisjärjestyksessä on kaavaluonnoksessa merkitty järjestysnumerolla 3. Siten alue tulee joka tapauksessa toteutettavaksi vasta useiden vuosien kuluttua. Kivenlouhimojen, muun kivenlouhinnan ja kivenmurskaamojen ympäristönsuojelusta annetun valtioneuvoston asetuksen 800/2010 3.2 §:ssä on asetettu kivenlouhimon ja kivenmurskaamon suojaetäisyydeksi asumiseen tai loma-asumiseen käytettäviin rakennuksiin tai niiden välittömässä läheisyydessä sijaitsevaan oleskeluun tarkoitettuun piha-alueeseen tai muuhun häiriölle alttiiseen kohteeseen nähden vähintään 300 metriä. Tämä toteutuu suunnitelma-alueen osalta selvästi. Edellä mainitussa asetuksessa säädettyt

raja-arvot on lautakunnalle tehdyssä päätösesityksessä otettu huomioon ja esitettyjen lupamääräysten nojalla toiminnasta ei voi katsoa aiheutuvan melu-, pöly- tai värinähaittoja lähimmälle noin 500 metrin etäisyydellä suunnitelma-alueesta tällä hetkellä sijaitsevalle asutukselle eikä kaavaluonnoksessa suunnitellulle asutukselle.

Rakennus- ja ympäristölautakunta on myös todennut toiminnan aiheuttavan haittaa tonttien luovutukselle. Tällä viitattaneen erityisesti kiinteistöjen luovutusarvon alenemiseen. Yhtiö on katsonut, että kiinteistöjen arvon aleneminen ei ole ympäristönsuojelulaissa tarkoitettua ympäristön pilaantumista, eikä sitä näin ollen tule ottaa huomioon ympäristölupaharkinnassa.

Yhtiö on ympäristönsuojelulain 49 §:n 4 kohdassa tarkoitettun poikkeuksellisen virkistyskäyttöarvon osalta lisäksi esittänyt, että suunnitelma-alue on kalliopaljastumien aluetta lukuun ottamatta kuusi- ja mäntyvaltaista talousmetsää. Valkeakosken yleiskaava ei ulotu suunnitelma-alueelle, ja suunnitelma-alueita lähimpänä oleva kaavamerkintä on M (maa- ja metsätalousvaltainen alue) suunnitelma-alueen koillispuolella. Pirkanmaan maakuntakaavassa alue on merkitty maa- ja metsätalousvaltaiseksi alueeksi, eikä myöskään sen lähialueille ole sijoitettu virkistysalueita. Valkeakosken kaupungin vuonna 2018 muodostamassa maankäytön kehittämissuuntia hahmottelevassa strategisessa kehityskuvassa suunnitelma-alueen ympäristöön sijoittuu muun muassa keskustataajaman laajentamista ja täydentämistä sekä Valkeakosken teollisuuden akselin laajennusta kuvantavat aluerajaukset. Virkistysalueita ei ole oikeudellisesti sitomattomassa suunnitelmassa alueelle esitetty. Poikkeuksellisen tärkeän virkistyskäyttöarvon soveltaminen ympäristöluvan myöntämisen esteenä ei siten ole kyseessä olevan alueen osalta perusteltua, ja rakennus- ja ympäristölautakunnan päätös perustuu virheelliseen lainsoveltamiseen.

Toissijaisen vaatimuksen perusteina on esitetty seuraavaa:

Kuntalain 97 §:n ja hallintolain 27 §:n nojalla kunnan viranhaltija ei saa osallistua asian käsittelyyn eikä olla läsnä sitä käsiteltäessä, jos hän on esteellinen. Hakijan maa-aines- ja ympäristöluvan käsittelyyn lautakunnassa on osallistunut kaupungin johtava rakennustarkastaja. Johtava rakennustarkastaja on esittänyt kokouksessa olevansa esteellinen, koska on toiminut valmistelijana Valkeakosken kaupunginhallituksen asiaan antamassa lausunnossa. Lautakunta ei ole kuitenkaan todennut häntä esteelliseksi, joten hän on jäänyt kokoukseen asian käsittelyn ajaksi.

Hallintolain 28.1 §:n 4 kohdan perusteella virkamies on esteellinen, jos hän on palvelussuhteessa tai käsiteltävään asiaan liittyvässä toimeksiantosuhteessa asianosaiseen tai siihen, jolle asian ratkaisusta on odotettavissa erityistä hyötyä tai vahinkoa. Kuntalain 97.3 §:n mukaan edellä mainittu palvelussuhde kuntaan ei kuitenkaan tee luottamushenkilöä tai viranhaltijaa esteelliseksi asiassa, jossa kunta on asianosainen, paitsi jos luottamushenkilö on palvelussuhteensa perusteella esitelty tai muuten vastaavalla tavalla käsitelty asiaa. Johtavan rakennustarkastajan valmistelemalla kaupunginhallituksen

lausunnolla on ollut asiassa merkittävä painoarvo, sillä hakijan maa-aines- ja ympäristöluvan hylkäämistä koskevan päätöksen perusteena on viitattu pelkästään tässä lausunnossa esitettyihin seikkoihin. Valkeakosken kaupungille on lisäksi odotettavissa sellaista hyötyä tai vahinkoa asiassa, jonka perusteella johtavan rakennustarkastajan voidaan katsoa olleen hallintolain 28.1 §:n 4 kohdan mukaisessa toimeksiantosuhteessa. Rakennus- ja ympäristölautakunnan päätös on siten syntynyt virheellisessä järjestyksessä ja tulee myös tämän vuoksi kumota.

Asian käsittely hallinto-oikeudessa

Valkeakosken kaupungin johtava ympäristötarkastaja on Valkeakosken kaupungin ympäristönsuojeluviranomaisena antanut valituksesta lausunnon, jossa on vaadittu, että valitus tulee hylätä ja rakennus- ja ympäristölautakunnan päätös pysyttää voimassa.

Lausunnossa on tuotu esiin seuraavaa:

Valkeakosken kaupungin rakennus- ja ympäristölautakunta ei ole myöntänyt hakijalle kalliokiviaineksen ottamistoimintaan ympäristönsuojelulain- ja maa-aineslain mukaista yhteislupaa, koska lautakunta on katsonut, ettei luvan myöntämisen edellytykset täyty ympäristönsuojelulain 49 §:n 4 kohdan osalta.

Yleiseltä kannalta tärkeän muun käyttömahdollisuuden tulkinnasta ei ole syntynyt oikeuskäytäntöä ja hallituksen esityksessä 84/1999 sanamuoto on ”voisi liittyä esimerkiksi virkistyskäyttöön”. Rakennus- ja ympäristölautakunta on katsonut, että kalliokiviaineksen ottotoiminnan sijoittuminen suunnitellulle hankealueelle aiheuttaa selkeästi alueen tärkeän muun käyttömahdollisuuden vaarantumisen. Valkeakosken kaupunki kasvaa kaupunkikeskuksen pohjoispuolelle. Kuten lausunnon liitteeksi oheistetusta tontti-insinöörin lausunnosta käy ilmi, viimeisen 10 vuoden aikana 70 % pientalotonteista on myyty Lintulan ja Länsi-Lintulan asuinalueelta.

Toimintaa koskevan BAT referenssin Ympäristöasioiden hallinta kiviainestuotannossa (Suomen Ympäristö 25/2010) mukaan toiminnasta aiheutuvat ympäristöhaitat ovat melu, pöly ja tärinä sekä vaikutukset pinta- ja pohjavesiin. Toiminnasta syntyvä melu on vaikutuksiltaan laajimmalle leviävä. Yhtiön lupahakemuksesta saaduissa muistutuksissa on nostettu esiin alueelle jo syntyvä melukuormitus Lempäälän kunnan puolella sijaitsevien kalliokiviainesten ottoalueiden toiminnasta. Mainitut ottoalueet sijaitsevat 1,7 kilometrin ja 2,9 kilometrin etäisyydellä suunnitellusta hankealueesta. Suunniteltu maa-ainestenottoalue sijaitseisi lausuntoon liitetyn kartan osoittamalla tavalla 400–940 metrin etäisyydellä vireillä olevassa pohjoissuunnan osayleiskaavassa merkityistä asumisen reservialueista.

Ympäristömelua tutkivassa ANOJANSSI hankkeessa yhtenä osana oli murskaamon melun häiritsevyyden tutkiminen. Murskaamon vaikutusalueeksi määriteltiin 2 kilometrin säteellä olevat vakituiset asunnot. Tutkimuksen johtopäätöksenä oli, että murskaamon melua ei pidetä sisätiloissa häiritsevänä,

kun äänentaso ulkona alittaa 40 dB. Yhtiön lupahakemuksessa olevasta melumallinnuksen liitteestä 1.5A voi nähdä, että 40 dB (A) melualue leviää 1,4 kilometrin päähän kaakkoon ja 1,7 kilometrin etäisyydelle luoteeseen ulottuen Lempäälän puolella olevalle maa-ainestenottoalueelle.

Valituksessa on esitetty, että hankealueen toteutumiselle on yhteiskunnallinen intressi. Valtakunnalliseen maa-ainestenoton seurantajärjestelmään ilmoitettu kiviaineksenottomäärä oli vuonna 2019 Valkeakoski, Akaa, Urjala alueella yhteensä 80 841 k-m³ ja koko Pirkanmaalla yhteensä 2 268 000 k-m³.

Tampereen kaupungin alueellisen ympäristöterveyden ympäristöterveyspäällikkö on Valkeakosken kaupungin terveydensuojeluviranomaisena antanut valituksesta vastineen, jossa on esitetty muun muassa seuraavaa:

Terveydensuojelulaki edellyttää, että kaikki elinympäristöön vaikuttava toiminta on suunniteltava ja järjestettävä siten, että väestön ja yksilön terveyttä ylläpidetään ja edistetään. Erityisesti vaikutukset ihmisen terveyteen on otettava huomioon ennalta aina, kun se on mahdollista. Meluhaittojen torjunta jälkikäteen on vaikeaa ja kallista, eikä se aina ole edes mahdollista. Pitkään (10 vuotta) voimassa oleva ympäristölupa melua, pölyä ja tärinää aiheuttavalle toiminnalle tulee vaikeuttamaan alueen kaavoittamista asumiseen.

Terveydensuojeluviranomainen on pitänyt kannatettavana Valkeakosken kaupungin linjausta siitä, että ympäristöterveyshaittoja aiheuttavaa toimintaa ei haluta alueelle, jolle on suunniteltu kaavoitettavan asumiseen tarkoitettuja alueita. Terveystahtaa aiheuttavien toimien rajaaminen etukäteen on kannatettavampaa, kuin melun ja pölyn torjuntatoimien lisääminen haittojen havaitsemisen ja todentamisen jälkeen.

Pirkanmaan elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskuksen ympäristö- ja luonnonvarat -vastuualue on antanut valituksesta vastineen, jossa on todettu, ettei Pirkanmaan elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskukselta ole pyydetty lausuntoa lupahakemuksen vireilläoloaikana. Valituksen johdosta on tuotu esiin seuraavaa:

Asian käsittelyssä on huomioitava, ettei alueella ole oikeusvaikutteista kaavaa, joka estäisi yhteisluvan mukaisen toiminnanharjoittamisen kyseisellä kiinteistöllä. Suunnittelualueella on voimassa Pirkanmaan maakuntakaava 2040, jossa alue on merkinnällä MK eli maa- ja metsätalousvaltainen alue. MK-alueen suunnittelumääräys edellyttää, että alueen yksityiskohtaisemmassa suunnittelussa on kiinnitettävä huomiota maa- ja metsätalouden toimintaedellytysten turvaamiseen sekä ulkoilumahdollisuuksia parantavien polku- ja reittiverkostojen ja näihin liittyvien palvelujen järjestämiseen. Alueen suunnittelussa ja toteutuksessa tulee ottaa huomioon luonnon monimuotoisuuden ja muiden luontoarvojen säilyminen sekä välttää luonnonympäristöjen pirstoutumista. Asiassa jää hallinto-oikeuden arvioitavaksi, mikä merkitys asiassa on kaupunkikehityksen suunnitelmalla suhteessa lainvoimaiseen kaavoitukseen.

Valkeakosken kaupunginhallitus on antanut valituksesta vastineen, jossa on tuotu esiin seuraavaa:

Yleiskaavaehdotus ei suoraan aseta estettä luvan myöntämiselle, eikä kaupunki ennen maanottoluvan hakemusta ole ennättänyt asettaa suunnitelma-alueen pohjoispuolen vaikutusalueelle rakennus- ja toimenpidekieltoa, koska alueelle ei ollut tiedossa suunnittelun tavoitteita vaarantavia hankkeita. Hyvin pitkälle tutkittu yleiskaavaehdotus, joka toteuttaa kaupungin strategista maankäytön linjausta antaa kuitenkin vahvan pohjan arvioida maanottoluvan vaikutuksia. Tämän arvioinnin mukaan toiminta vaarantaa vaikutusalueellaan kaupungin kannalta erittäin tärkeän maankäyttötavoitteen. Lisäksi on otettava huomioon, että myös reservialueen tarve voi tulla ajankohtaiseksi aikana, jolloin loughinta ja siihen liittyvä muu toiminta vielä aiheuttavat meluhaittoja.

Suojaetäisyydeksi asutuksesta on kivenlouhimojen, muun kivenlouhinnan ja kivenmurskaamojen ympäristönsuojelusta annetussa asetuksessa säädetty vähintään 300 metriä, mikä suunnitelmassa täyttyykin. Kun louhinnan meluvaikutukset aiheuttavat vaaran kaupungin strategisen intressin toteutumiselle - asumisen osoittamiseksi kaupungin pääkasvusuunnalle - ei voi katsoa minimietäisyyden riittävän. Suunniteltu pientalovaltainen asutus on erityisen herkkää häiriöille ja sen toteuttaminen vaarantuu helposti pitkäaikaisen melukuormituksen vuoksi.

Melu- tai värinähaitat eivät ole olemattomat, vaikka ne alittaisivatkin merkittävälle haitalle asetetun tason. Melu koetaan usein häiritsevänä, vaikka keskiäänitaso ei mittauksissa ylittäisi asetuksessa määriteltyjä raja-arvoja. Se vaikuttaa haitallisesti, vaikka keskimääräinen melutaso pysyisi ohjearvojen puitteissa. Kun kyseessä ovat uudet pientaloalueet, joihin kohdistuu pitkäaikaisia meluvaikutuksia ja mahdollisesti värinähaittoja, voi yleiskaavassa suunnitellun maankäytön toteutuminen selvästi vaarantua.

Rakennus- ja ympäristölautakunta on todennut toiminnan aiheuttavan haittaa tonttien luovutukselle. Kyse ei ole kiinteistöjen arvon alenemisesta, kuten valituksessa on päätelty, vaan alueelle muodostuvasta haitallisesta maineesta, joka estää tai huomattavasti vaikeuttaa tonttien luovuttamista, jos tulee tunnetuksi, että alueen läheisyydessä harjoitetaan kallioainesten louhintaa.

Strategisissa maankäytön suunnitelmissa ei esitetä lähivirkistysalueita. Taajamarakenteen kasvualueet kuitenkin sisältävät myös virkistysalueet, joiden sijainti ja raja-alue osoitetaan vasta tarkemmassa maankäytön suunnittelussa. Asumisen laajenemissuunnalta on osoitettava terveellisen ja viihtyisän yhdyskuntasuunnittelun edellyttämät virkistysalueet. Tässä vaiheessa Korentinkankaan alueelle ei yleiskaavassa kohdisteta erityisiä virkistystoimintoja, vaan lähdetään siitä, että talousmetsänä hoidettava alue voi riittävästi tyydyttää virkistystarpeita. Talousmetsä tuottaa samalla kohtuullisen hyödyn maanomistajalle.

Meluvaikutusten ei voida katsoa muodostavan naapuruussuhdelain mukaista kohtuutonta rasitusta olemassa olevalle asutukselle, jos melutasot pysyvät

valtioneuvoston päätöksessä asetettujen ohjearvojen sisällä (keskiäänitaso). Satunnaisesti kuuluva häiritsevä melu, joka lyhytaikaisesti ylittää suosituksen, tai muuten hiljaisena aikana ympäristöä rasittava vaimeampikin melusaaste voivat kuitenkin muodostaa esteen kaupungin ratkaisevan tärkeän tavoitteen toteuttamiselle. Jos muodostettavan pientaloalueen imago vaarantuisi tästä, haitta olisi kaupungille kohtuuton. Sen yhteiskunnallinen vaikutus muodostuisi myös kohtuuttoman raskaaksi suhteessa maa-ainesten ottamisen merkitykseen.

Valituskirjelmässä on toissijaisena vaatimuksena todettu, että rakennus- ja ympäristölautakunnan päätös on tehty virheellisessä järjestyksessä esteellisyyden vuoksi. Esteellisyys syntyy, jos luottamushenkilö on kunnan viranhaltijana asian käsittelyn aiemmassa vaiheessa esitellyt tai muuten vastaavalla tavalla käsitellyt asiaa. Laki kieltää käsittelemästä asiaa kahdessa eri ominaisuudessa: viranhaltijana tiettyä asiaa käsitelty, ei voi käsitellä samaa asiaa enää luottamushenkilönä.

Kunnallishallinnossa ei sovelleta niin sanottua toisen asteen jääviä, joten osallistuminen asian käsittelyyn useissa toimielimissä ei aiheuta esteellisyyttä. Sama henkilö voi osallistua asian käsittelyyn sen kaikissa vaiheissa.

Johtava rakennustarkastaja on ollut asian eri käsittelyvaiheissa koko ajan viranhaltijana, eikä ole toiminut välillä luottamushenkilön roolissa. Palvelussuhde kuntaan ei tee henkilöä esteelliseksi asiassa, jossa kunta on asianosainen. Asia ei ole koskenut johtavaa rakennustarkastajaa henkilökohtaisesti. Hän ei ole asiassa esteellinen.

Hämeen Kuljetus Oy on antanut lausunnosta ja vastineista vastaselityksen, jossa on kaikkien osalta yhteisesti todettu, ettei niissä ole esitetty mitään ympäristö- tai maa-aineslupan myöntämisen esteinä pidettäviä seikkoja taikka mitään, mikä antaisi yhtiölle aiheen muuttaa asiassa esittämiään vaatimuksia tai niiden perusteita ja perusteluja.

Lisäksi vastineista ja lausunnosta on kustakin esitetty vastaselityksessä muun ohessa seuraavaa:

Ympäristöterveyspäällikön vastineessa ei ole tuotu esiin mitään ympäristönsuojelulain 49 §:n 4 kohdan piiriin kuuluvia seikkoja. Ympäristöterveyspäällikön vastine toistaa kaupungin asumisen laajentumisstrategiaan liittyvät tavoitteet. Strategisilla tavoitteilla tai luonnosvaiheessa olevalla yleiskaavalla ei ole kuitenkaan lakisääteistä vaikutusta toiminnan sijoittamisen arviointiin, eikä se voi muodostaa ympäristölupan myöntämisen estettä.

Pirkanmaan elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskus ei ole tuonut vastineessaan esille mitään nimenomaisesti yhtiön ympäristö- ja maa-aineslupahakemukseen liittyviä seikkoja tai esittänyt perusteita, jotka tukisivat Valkeakosken kaupungin rakennus- ja ympäristölautakunnan päätöstä hylätä yhtiön lupahakemus ympäristönsuojelulain 49 §:n 4 kohdan perusteella. Kaupunkikehityksen suunnitelmalla ei ole mitään merkitystä suhteessa

lainvoimaiseen kaavoitukseen. Lainvoimainen kaavoitus on ainoa määräävä tekijä toiminnan sijoittamisen kannalta, eikä ympäristönsuojelulaki mahdollista muutenkaan ympäristölupahakemuksen hylkäämistä strategian tai suunnitelman asteella olevan kaupunkikehityksen perusteella.

Valkeakosken kaupunginhallituksen vastineen perusteella on selvää, että yhtiön ympäristö- ja maa-aineslupahakemuksen hylkäämisessä on kyse yksinomaan kaupungin strategisten kaavoitukseen ja tonttien luovutukseen liittyvien suunnitelmien turvaamisesta, ei siitä täyttääkö yhtiön lupahakemus ympäristö- ja maa-aineslupan myöntämisen edellytykset. Maa-aineslupan ja ympäristölupan myöntämisen edellytykset on esitetty ympäristönsuojelulaissa ja maa-aineslaissa. Kaupungin tulevien maankäyttötavoitteiden huomioiminen ei kuulu maa-aineslupan tai ympäristölupan myöntämisen edellytyksiä koskevaan arviointiin, eikä luvan myöntämisen vaikutus näihin tavoitteisiin muodosta luvan myöntämisen estettä. Myös kaupunginhallituksen vastineessa vedottujen meluhaittaan liittyvien seikkojen osalta kyse on siitä, että toiminnan vaikutukset voivat vaikuttaa kaupungin strategisen intressin toteutumiseen. Kyse ei ole terveys- tai muun vastaavan ympäristönsuojelulaissa tarkoitetun haitan tai ympäristön pilaantumisen ehkäisemisestä. Kaupunginhallituksen vastineessa esitetyn mahdollisesti muodostettavan pientaloalueen mahdollinen imagollinen haitta ei ole eräistä naapurussuhteista annetun lain 17.1 §:ssä tarkoitettu rasitus. Kaupungille mahdollisesti aiheutuvaa imagollista haittaa ei voida myöskään pitää kohtuuttomana rasituksena.

Kaupunginhallituksen vastineessa esitetty tulkinta koskien kuntalain 97.3 §:n ja hallintolain 28 §:n mukaisia esteellisyysperusteita on virheellinen.

Toisin kuin kaupunginhallituksen vastineessa on esitetty, kuntalain 97.3 § tai hallintolain 27 § tai 28 § eivät edellytä, että esteelliseksi katsottava henkilö osallistuisi päätöksentekoon eri ominaisuudessa. Kyse ei ole myöskään kaupunginhallituksen vastineessa viitatusa niin sanotusta toisen asteen jäävistä eli asian käsittelystä eri asteissa. Asiassa ei ole kyse siitä, että johtava rakennustarkastaja olisi osallistunut asian käsittelyyn useissa eri toimielimissä, vaan siitä, että hän on valmistellut kaupunginhallituksen lausunnon, jonka perusteella yhtiön ympäristölupaa koskeva asia on ratkaistu rakennus- ja ympäristölautakunnassa ja jonka käsittelyyn virkamies on osallistunut. Johtava rakennustarkastaja on ollut esteellinen osallistumaan yhtiön ympäristölupahakemusta koskevan asian käsittelyyn Valkeakosken rakennus- ja ympäristölautakunnassa kuntalain 97.3 §:n ja hallintolain 28 §:n perusteella.

Asian arvioinnissa tulee ottaa erityisesti huomioon, että Valkeakosken rakennus- ja ympäristölautakunnan valituksenalainen päätös hylätä hakijan ympäristölupahakemus on poikennut esittelijän päätösehdotuksesta ja päätöksen perustelut ovat nojautuneet vahvasti johtavan rakennustarkastajan kaupunginhallitukselle valmistelemaan lausuntoon. Virkamiehen puolueettomuus on siten vaarantunut ja asia on käsitelty tavalla, joka on hallintolain 6 §:ssä ilmaistun vaatimuksen hallinnon puolueettomuudesta vastainen.

Johtavan ympäristötarkastajan vastineessa ei ole perusteltu, miksi asiassa olisi perusteita laajentaa ympäristönsuojelulain 49 §:n 4 kohdan tulkintaa hallituksen esityksessä viitatusa tarkoituksesta tai millä tavalla kaupungin laajentumisstrategia vertautuisi hallituksen esityksessä esitettyyn esimerkkiin yleiseltä kannalta tärkeästä muusta käyttötarkoituksesta.

Ympäristönsuojelulain 49 §:n 4 kohdan sanamuoto edellyttää, että muu käyttötarkoitus on myös yleiseltä kannalta tärkeä, mitä johtavan ympäristötarkastajan lausunnossa ei ole otettu huomioon. Kaupungin strategista kaavoitukseen ja tonttien luovutukseen liittyvää tavoitetta ei voida pitää yleiseltä kannalta tärkeänä ympäristönsuojelulaissa tarkoitettulla tavalla.

Hallinto-oikeuden ratkaisu

Hallinto-oikeus kumoo Valkeakosken rakennus- ja ympäristölautakunnan päätöksen ja palauttaa asian Valkeakosken ympäristönsuojeluviranomaiselle uudelleen käsiteltäväksi.

Perustelut

Päätöksentekomenettely

Yhtiö on vedonnut valituksenalaisen päätöksen syntymiseen virheellisessä järjestyksessä ja viitannut kuntalain 97 §:n 3 momenttiin ja hallintolain 28 §:n 1 momentin 4 kohtaan. Valituksen mukaan johtava rakennustarkastaja on osallistunut lupa-asian käsittelyyn rakennus- ja ympäristölautakunnassa esteellisenä, koska kyseinen viranhaltija on myös valmistellut kaupunginhallituksen lupahakemuksesta lupaviranomaiselle antaman lausunnon. Valituksen mukaan kaupunginhallituksen lausunnolla on ollut asiassa merkittävä painoarvo, sillä yhtiön maa-aines- ja ympäristöluvan hylkäämistä koskevan päätöksen perusteena on viitattu pelkästään lausunnossa esitettyihin seikkoihin. Valituksen mukaan Valkeakosken kaupungille on lisäksi odotettavissa sellaista hyötyä tai vahinkoa asiassa, jonka perusteella johtavan rakennustarkastajan voidaan katsoa olevan lausunnon valmistelijana hallintolain 28 §:n 1 momentin 4 kohdan mukaisessa toimeksiantosuhteessa kuntaan.

Hallinto-oikeus toteaa, ettei päätöksenteon syntymistä epäasiallisilla perusteilla päätöksentekoon osallistuvan henkilön asiaan tai asianosaiseen olevan suhteen eli esteellisyyden vuoksi voida tarkastella päätöksen lopputuloksen perusteella. Kun valituksessa ei ole esitetty johtavan rakennustarkastajan esteellisyydelle muuta perustetta kuin kaupunginhallituksen lupa-asiassa lupaviranomaiselle antaman lausunnon valmisteleminen ja tästä johdettu johtavan rakennustarkastajan toimeksiantosuhteeseen verrattavissa oleva asema kuntaan intressanttina, ja kun otetaan huomioon sekä kuntalain 97 §:n 3 momentissa kunnan viranhaltijan esteellisyydestä säädetty sekä ympäristölupaharkinnassa sovellettava virallisperiaate, hallinto-oikeus katsoo, ettei johtava rakennustarkastaja ole ollut asiassa esteellinen valituksessa esitetyin perustein.

Asiassa saatu selvitys ja oikeudellinen arviointi

Ympäristönsuojelulain 47 a §:n ja maa-aineslain 4 a §:n mukaan silloin, kun maa-ainesten ottamistoimintaa koskeva hanke edellyttää sekä ympäristölupaa että maa-aineslain mukaista lupaa, on niitä koskevat lupahakemukset pääsääntöisesti käsiteltävä yhdessä ja ratkaistava samalla päätöksellä. Aineellisessa lupaharkinnassa sovelletaan kummankin lain mukaisia säännöksiä. Yhteisluvan myöntäminen edellyttää, että molempien lakien mukaiset luvan myöntämisen edellytykset täyttyvät. Jos lupaa ei voida myöntää toisen lain nojalla, hylätään lupahakemus kokonaisuudessaan.

Valkeakosken rakennus- ja ympäristölautakunta on valituksenalaisella päätöksellään hylännyt yhtiön maa-ainesten ottamista sekä kallion louhintaa ja murskausta koskevat hakemukset. Päätöksen perusteluiden mukaan lupaa ei ole myönnetty, koska kaupunginhallituksen lupahakemuksesta antamassa lausunnossa esiin tuomat näkökohdat siitä, että lupapäätös vaikeuttaa kaupungin strategiaa tavoitteita sekä aiheuttaa haittaa tulevalle kaavoitukselle ja tonttien luovuttamiselle, ovat seikkoja, joita on pidettävä ympäristönsuojelulain 49 §:n 4 kohdan tarkoittamana tärkeänä muuna käyttömahdollisuutena toiminnan vaikutusalueella. Perusteluissa on lisäksi viitattu ympäristönsuojelulain 12 ja 48 §:iin. Koska asiassa ei ole esitetty muita perusteluita hakemusten hylkäämiselle, hallinto-oikeus katsoo, että valituksenalaisella päätöksellä on aineellisesti ratkaistu, ettei ympäristöluvan myöntämisen edellytykset haetulle kallion louhinnalle ja louhitun kiviaineksen murskaukselle täyty, jolloin maa-aineslain mukaisia lupaedellytyksiä ei ole enää ollut tarpeen erikseen arvioida.

Asiakirjoista saatavan selvityksen mukaan lupaviranomainen on pyytänyt lupahakemuksesta lausuntoa Valkeakosken kaupungin kaavoitukselta. Lupahakemuksesta on myös annettu tieto Valkeakosken kaupungille maanomistajana ja varattu tilaisuus muistutuksen antamiseen kaupungin omistaessa kiinteistöjä hankealueen vaikutusalueella. Valkeakosken kaupungin maankäytön yhteisen lausunnon ja muistutuksen on antanut kaupunginhallitus.

Asiassa saadun selvityksen mukaan Valkeakosken kaupunginvaltuusto on 21.5.2018 hyväksynyt Valkeakosken maankäytön strategisen kehityskuvan, jossa suunnitellun hankkeen lähialueet on osoitettu muun ohessa taajaman laajenemissuunnaksi. Asiakirjojen mukaan Valkeakosken kaupungissa on myös vireillä Pohjoissuunnan osayleiskaavan laatiminen. Laadittava osayleiskaava rajautuu pohjoisosastaan suunnitellun hankealueen lounaiskulmaan. Hankealueen eteläpuolelle lähimmillään noin 400 metrin etäisyydelle hankealueen eteläosasta on maankäytön strategisen kehityskuvan tavoitteiden mukaisesti suunniteltu yleiskaavassa osoitettavaksi asumiseen ja asumisen lähivirkistysalueiksi tarkoitettuja reservialueita (AP-res-alueet), joiden rakentuminen tapahtuisi kaupunginhallituksen lupahakemuksesta lupaviranomaiselle antaman lausunnon mukaan arviolta 10–30 vuoden aikajänteellä osayleiskaavan hyväksymisestä.

Kaupunginhallitus on hakemuksen johdosta saattanut lupaviranomaisen tietoon lupaharkinnassa huomioon otettavaksi, että Valkeakosken kaupungin strategiana on kaupungin kasvu, jossa pohjoinen kasvusuunta on merkittävä. Pientalotonteista pääosa luovutetaan pohjoiseen sijoittuvilta uusilta kaava-alueilta ja pohjoiselle kasvusuunnalle rakentuu vuosittain noin 10–30 pientaloasuntoa. Pohjoissuunnan ollessa kaupungin tärkein kasvusuunta, ovat siellä tapahtuvat muutokset merkittäviä kaupungin kasvun suhteen. Ottamistoiminnasta asumisen reservialueille ulottuva melu olisi kaupunginhallituksen hakemusasiakirjojen perusteella tekemän arvion mukaan noin 40–50 desibeliä ja melu olisi osittain impulssimaista. Melu olisi kaupunginhallituksen käsityksen mukaan kyseisillä asumiseen varattavilla alueilla havaittavaa, häiritsevää ja alueiden asumisviihtyisyyttä vähentävää. Edelleen lupaviranomaiselle esitetyn mukaan Valkeakosken kaupungin pientalotonttien kysyntä perustuu alueiden viihtyisyyteen, jonka kaupunginhallitus on arvioinut vähenevän selkeästi osayleiskaavaluonnoksen ensimmäiseksi toteutettavilla reservialueilla haetusta toiminnasta aiheutuvan melun vuoksi. Tämän vuoksi kaupunginhallitus on arvioinut, että haettu ottamistoiminta rajaa samalla kaupungin mahdollisuuksia pohjoisen suunnan asumisen laajentumiselle.

Valituksenalaisen päätöksen perusteluiden mukaan kaupunginhallituksen lupahakemuksesta annetussa lausunnossa kuvatut kaupungin strategiset tavoitteet mukaan lukien kaupungin pohjoisen suunnan tuleva kaavoitus ja tuleva tonttien luovutus ovat ympäristönsuojelulain 49 §:n 4 kohdassa tarkoitettuja hankkeen vaikutusalueella olevia tärkeitä muita käyttömahdollisuuksia, joille haettu toiminta aiheuttaisi kyseisessä lainkohdassa kiellettyä vaarantumista ja tästä vaikutuksesta johtuvan luvan myöntämisesteen. Yhtiö on valituksessaan puolestaan esittänyt, että ympäristölupahakemuksen hylkääminen ympäristönsuojelulain 49 §:n 4 kohdan perusteella perustuu ympäristönsuojelulain virheelliseen soveltamiseen. Haetusta kalliokiviaineksen ottamisesta ja varastoinnista sekä kalliokiviaineksen louhimisesta ja murskaamisesta kaupungin strategisille tavoitteille, tulevalle kaavoitukselle ja tonttien luovuttamiselle aiheutuva haitta eivät ole lainkohdan tarkoittamia yleiseltä kannalta tärkeitä muita käyttömahdollisuuksia, joiden vaarantumiselle voisi antaa merkitystä ympäristölupaharkinnassa.

Hallinto-oikeus toteaa ensinnä, että ympäristönsuojelulain 11 §:n 1 momentin mukaan ympäristön pilaantumisen vaaraa aiheuttava toiminta on mahdollisuuksien mukaan sijoitettava siten, että toiminnasta ei aiheudu pilaantumista tai sen vaaraa ja pilaantuminen voidaan ehkäistä. Toiminnan sijoituspaikan soveltuvuutta arvioitaessa on otettava muun ohella huomioon toiminnan sijoituspaikan ja vaikutusalueen nykyinen ja oikeusvaikutteisen kaavan osoittama käyttötarkoitus. Kivenlouhinnan ja kivenmurskauksen melu- ja pölylähteiden sijoittamisesta suhteessa häiriintyviin kohteisiin on lisäksi säädetty ympäristönsuojelulakia täsmentäen kivenlouhimojen, muun kivenlouhinnan ja kivenmurskaamojen ympäristönsuojelusta annetussa valtioneuvoston asetuksessa 800/2010. Ympäristönsuojelulakiin perustuvassa toiminnan sijoittumisesta koskevassa harkinnassa on näiden lisäksi ympäristönsuojelulain 12 §:n mukaisesti varmistuttava siitä, ettei

luvanvaraista toimintaa sijoiteta asemakaavan vastaisesti. Lisäksi alueilla, joilla on voimassa joko yleiskaava tai maakuntakaava, on katsottava, ettei toiminnan sijoittaminen vaikeuta alueen käyttämistä kaavassa varattuun tarkoitukseen. Suunniteltu toiminta-alue on merkitty Pirkanmaan maakuntakaavassa maa- ja metsätalousvaltaiseksi alueeksi.

Ympäristönsuojelulaki on ympäristön pilaantumisen torjuntaa koskeva yleislaki, jota sovelletaan kaikkiin päästöjä aiheuttaviin toimintoihin, joista aiheutuu tai saattaa aiheutua ympäristön pilaantumista.

Ympäristönsuojelulakiin perustuvassa 49 §:n lupaharkinnassa suunnitellun toiminnan sijaintipaikan ympäröivän alueen tuleva käyttömuotojen ennakointi perustuu lähtökohtaisesti vain kaavoitukseen edellä viitattujen lain 11 ja 12 §:n mukaisesti. Lisäksi ympäristönsuojelulain 12 §:n perusteella ympäristölupaharkinnassa on mahdollista säännöksen sanamuodon mukaisesti ottaa huomioon vain voimassa olevat lainvoimaiset kaavat.

Ympäristönsuojelulain lupaharkintaa koskien laissa ei ole muutoin säännöksiä alueidenkäytön ohjauksen merkityksestä taikka maankäyttöintressien yhteen sovittamisesta. Asiassa ei myöskään nyt ole kysymys ympäristönsuojelulain 51 §:n 1 momentin tarkoittamista valtioneuvoston hyväksymistä ympäristönsuojelua koskevista valtakunnallisista suunnitelmista ja ohjelmista, jotka on kyseisen lainkohdan perusteella otettava ympäristöluvassa huomioon tarvittavassa määrin.

Ympäristönsuojelulain 48 §:n 2 momentin mukaan ympäristölupa on myönnettävä, jos toiminta täyttää tämän lain ja jätelain sekä niiden nojalla annettujen säännösten vaatimukset. Ympäristönsuojelulain 49 §:ssä on säädetty tarkemmin luvan myöntämisen edellytyksistä. Ympäristöluvan myöntäminen edellyttää, ettei toiminnasta, asetettavat lupamääräykset ja toiminnan sijoituspaikka huomioon ottaen, aiheudu yksinään tai yhdessä muiden toimintojen kanssa muun ohessa merkittävää ympäristönsuojelulain 5 §:n 1 momentin 2 kohdassa tarkoitettua pilaantumista tai sen vaaraa (49 §:n 2 kohta) taikka erityisten luonnonolosuhteiden huonontumista taikka vedenhankinnan tai yleiseltä kannalta tärkeän muun käyttömahdollisuuden vaarantumista toiminnan vaikutusalueella (49 §:n 4 kohta). Ympäristön pilaantumisenä pidetään ympäristönsuojelulain 5 §:n määritelmien mukaan sellaista päästöä, jonka seurauksena aiheutuu joko yksin tai yhdessä muiden päästöjen kanssa muun ohessa ympäristön yleisen viihtyisyyden vähentymistä, ympäristön yleiseen virkistyskäyttöön soveltuvuuden vähentymistä, vahinkoa tai haittaa omaisuudelle taikka sen käytölle tai muu näihin rinnastettava yleisen tai yksityisen edun loukkaus.

Valituksenalaisessa päätöksessä ympäristöluvan myöntämisestään on edellä kuvatusti pidetty nimenomaisesti haetusta toiminnasta kaupungin strategisille tavoitteille, tulevalle kaavoitukselle sekä tulevalle tonttien luovutukselle aiheutuvaa haittaa sekä viitattu tältä osin luvanmyöntämisestään ympäristönsuojelulain 49 §:n 4 kohtaan.

Hallinto-oikeus toteaa, että kyseistä yksittäistä, ympäristönsuojelulain 49 §:n 4 kohdassa tarkoitettua luvan myöntämisen edellytyskohtaa on tulkittava sekä osana ympäristönsuojelulain luvan myöntämisharkintaan kuuluvaa

sääntelykokonaisuutta että erityisesti osana luvanmyöntämistä koskevaa 49 §:ää ja siinä säädettyä. Ympäristönsuojelulain 49 §:n yksityiskohtaisten perusteluiden (HE 214/2013 vp) mukaan pykälässä säädettäisiin ympäristöluvan myöntämisen edellytyksistä vastaavasti kuin voimassa olevassa ympäristönsuojelulain 42 §:ssä. Vanhaa ympäristönsuojelulakia (86/2000) koskevassa hallituksen esityksessä (HE 84/1999 vp) on 42 §:n yksityiskohtaisissa perusteluissa todettu, että yleiseltä kannalta tärkeä käyttö voisi liittyä esimerkiksi virkistyskäyttöön. Hallinto-oikeus toteaa, että ympäristönsuojelulain 49 §:n 4 kohdan sääntelyn tarkoituksena on turvata ennakkolisessa ympäristölupaharkinnassa yleisiä oikeushyviä, joista lainkohdassa ovat nimenomaisesti mainittuina erityiset luonnonolosuhteet ja vedenhankinnan käyttömahdollisuudet, joilla on aina asian luonteen vuoksi yleistä merkitystä. Lainkohdassa mainittu muu yleiseltä kannalta tärkeä käyttömahdollisuus mahdollistaa tasoltaan vastaavan kaltaisen, ennalta määrittelemättömän käyttömahdollisuuden huomioimisen lupaharkinnassa, kunhan käyttömahdollisuus on lainkohdan edellyttämällä tavalla yleiseltä kannalta tärkeä.

Hakemuksen hylkääminen ympäristönsuojelulain 49 §:n 4 kohdassa kiellettyjen seurausten perusteella on perusteltu yksinään kunnan strategisten tavoitteiden vaikeutumisella sekä kaavoitukselle ja tonttien luovutukselle aiheutuvalla haitalla. Edellä lausutun perusteella hallinto-oikeus katsoo, etteivät kyseiset kunnan strategiaan tavoitteisiin ja maankäytön ohjaukseen liittyvät seikat ole kyseisen lainkohdan tarkoittamia yleiseltä kannalta tärkeitä käyttömahdollisuuksia, mistä syystä lupaviranomainen ei ole voinut mainitsemillaan perusteilla hylätä hakemusta. Kun valituksenalaisessa päätöksessä ei ole esitetty haetusta toiminnasta aiheutuvaa ympäristönsuojelulaissa tarkoitettua merkittävää pilaantumista tai sen vaaraa koskevia perusteita, on valituksenalainen päätös kumottava ja asia palautettava lupaviranomaiselle uudelleen käsiteltäväksi. Asia palautetaan lupaviranomaiselle kokonaisuudessaan uudelleen käsiteltäväksi, koska hallinto-oikeus ei voi ensiasteena ottaa ratkaistavakseen luvan myöntämisen edellytyksiä.

Sovelletut oikeusohjeet

Perusteluissa mainitut

Julkinen kuulutus

Päätös on annettu julkisella kuulutuksella.

Päätöksestä ilmoittaminen

Valkeakosken kaupunginhallituksen on viipymättä julkaistava tieto tätä päätöstä koskevasta kuulutuksesta kuntalain 108 §:n mukaisesti. Tiedon kuulutuksen julkaisemisesta tulee olla nähtävillä vähintään sen ajan, jonka kuluessa päätökseen saa hakea muutosta.

Muutoksenhaku

Oikeudenkäynnistä hallintoasioissa annetun lain 107 §:n 1 momentin mukaan tähän päätökseen saa hakea muutosta valittamalla korkeimpaan hallinto-oikeuteen, jos korkein hallinto-oikeus myöntää oikeudenkäynnistä hallintoasioissa annetun lain 111 §:n perusteella valitusluvan. Valituskirjelmä on toimitettava korkeimpaan hallinto-oikeuteen 30 päivän kuluessa hallinto-oikeuden päätöksen tiedoksisaannista eli viimeistään **27.7.2022**.

Valitusosoitus on liitteenä HallJK (01.20).

Hallinto-oikeuden kokoonpano

Asian ovat ratkaisseet lainoppineet hallinto-oikeustuomarit Kirsi Stark ja Jaana Nyman sekä luonnontieteiden alan hallinto-oikeustuomari Saara Juopperi. Asian on esitellyt Jaana Nyman.

Tämä päätös on sähköisesti varmennettu hallinto-oikeuden asianhallintajärjestelmässä.

Jakelu

Päätös ja maksu	Hämeen Kuljetus Oy Maksutta Asiamies: Asianajaja Casper Herler, Borenius Asianajotoimisto Oy
Jäljennös maksutta	Valkeakosken rakennus- ja ympäristölautakunta Valkeakosken kaupunginhallitus Valkeakosken kaupungin terveydensuojeluviranomainen Pirkanmaan elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskus Ympäristö ja luonnonvarat Länsi- ja Sisä-Suomen aluehallintovirasto Suomen ympäristökeskus

Tuomioistuimen yhteystiedot

Vaasan hallinto-oikeus
Korsholmanpuistikko 43, 4 krs (PL 204), 65101 Vaasa
Sähköposti: vaasa.hao@oikeus.fi
Puh.: 029 56 42780

Hallinto- ja erityistuomioistuinten asiointipalvelu:
<https://asiointi2.oikeus.fi/hallintotuomioistuimet>

Henkilötietojen käsittelyyn ja tietosuojaan liittyvät tiedot ovat saatavilla
<https://oikeus.fi/hallintooikeudet/vaasanhallinto-oikeus/fi/>

VALITUSOSOITUS

Hallinto-oikeuden päätökseen saa hakea muutosta valittamalla **korkeimpaan hallinto-oikeuteen** kirjallisella valituksella, jos korkein hallinto-oikeus myöntää valitusluvan.

Valitusluvan myöntämisen perusteet

Oikeudenkäynnistä hallintoasioissa annetun lain 111 §:n 1 momentin mukaan valituslupa on myönnettävä, jos:

- 1) lain soveltamisen kannalta muissa samanlaisissa tapauksissa tai oikeuskäytännön yhtenäisyyden vuoksi on tärkeitä saattaa asia korkeimman hallinto-oikeuden ratkaistavaksi;
- 2) asian saattamiseen korkeimman hallinto-oikeuden ratkaistavaksi on erityistä aihetta asiassa tapahtuneen ilmeisen virheen vuoksi; tai
- 3) valitusluvan myöntämiseen on muu painava syy.

Valituslupa voidaan myöntää myös siten, että se koskee vain osaa muutoksenhaun kohteena olevasta hallinto-oikeuden päätöksestä.

Valitusaika

Hallinto-oikeuden päätös on annettu julkisella kuulutuksella. Päätös on julkaistu hallinto-oikeuden verkkosivuilla päivänä, joka ilmenee päätöksen ensimmäiseltä sivulta. Päätöksen katsotaan tulleen asianomaisen tietoon seitsemäntenä päivänä kuulutuksen julkaisemisajankohdasta. Valitus on tehtävä **30 päivän kuluessa** hallinto-oikeuden päätöksen tiedoksisaannista, sitä päivää lukuun ottamatta.

Valituksen sisältö

- Valituksessa, johon on sisällytettävä valituslupahakemus, on ilmoitettava
- valittajan nimi ja yhteystiedot mukaan lukien se postiosoite ja mahdollinen muu osoite, johon oikeudenkäyntiin liittyvät asiakirjat voidaan lähettää (prosessiosoite); jos valittajan puhevaltaa käyttää hänen laillinen edustajansa tai asiamiehensä, on valituksessa mainittava myös tämän yhteystiedot
 - päätös, johon haetaan muutosta (valituksen kohteena oleva päätös)
 - peruste, jolla valituslupaa pyydetään, sekä syyt, joiden vuoksi valitusluvan myöntämiseen on mainittu peruste
 - miltä kohdin päätökseen haetaan muutosta ja mitä muutoksia siihen vaaditaan tehtäväksi (vaatimukset)
 - vaatimusten perustelut
 - mihin valitusoikeus perustuu, jos valituksen kohteena oleva päätös ei kohdistu valittajaan.

Yhteystietojen muutoksesta on valituksen vireillä ollessa ilmoitettava viipymättä korkeimmalle hallinto-oikeudelle. Jos usea tekee valituksen yhdessä, voidaan joku heistä ilmoittaa yhdyshenkilöksi.

Valituksen liitteet

Valitukseen on liitettävä

- hallinto-oikeuden päätös valitusosoituksineen
- selvitys siitä, milloin valittaja on saanut päätöksen tiedoksi, tai muu selvitys valitusajan alkamisen ajankohdasta
- asiakirjat, joihin valittaja vetoaa vaatimuksensa tueksi, jollei niitä ole jo aikaisemmin toimitettu viranomaiselle.

Asiamiehen, joka ei ole toiminut asiamiehenä asian aikaisemmassa käsittelyvaiheessa, ja joka ei ole asianajaja, julkinen oikeusavustaja tai luvan saanut oikeudenkäyntiavustaja, on liitettävä valitukseen valtakirja.

Valituksen toimittaminen

Valitus on toimitettava valitusajassa korkeimmalle hallinto-oikeudelle. Valituksen tulee olla perillä valitusajan viimeisenä päivänä ennen viraston aukioloajan päättymistä. Tämä koskee myös tilanteita, joissa valitus toimitetaan sähköisen asiointipalvelun kautta tai sähköpostitse. Valitus liitteineen voidaan toimittaa sähköisen asiointipalvelun kautta. Asiointipalvelun kautta toimitettua valitusta tai sähköpostitse toimitettua valitusta ei tarvitse toimittaa paperimuodossa. Asiakirjojen lähettäminen postitse tai sähköisesti tapahtuu lähettäjän omalla vastuulla.

Korkeimman hallinto-oikeuden yhteystiedot:

Postiosoite:	Korkein hallinto-oikeus PL 180, 00131 Helsinki
Sähköposti:	korkein.hallinto-oikeus@oikeus.fi
Käyntiosoite:	Paasivuorenkatu 3, 00530 Helsinki
Puhelin:	029 56 40200
Faksi:	029 56 40382
Aukioloaika:	arkipäivisin klo 8.00–16.15

Hallinto- ja erityistuomioistuinten sähköinen asiointipalvelu:
<https://asiointi2.oikeus.fi/hallintotuomioistuimet>